

rier, Silketøjer og lignende, saa at den Merindtægt, Statskassen skulde have haft paa disse Luksustoldsatser, for en stor Del gik bort i de første Par Aar efter Toldlovens Vedtagelse. Dette skabte den Gang finansielle Vanskeligheder for Statskassen, men ikke nævneværdige sociale Vanskeligheder. I det Toldlovsforslag, jeg havde den Ære at fremsætte for det høje Folketing forleden Dag, er der ogsaa indført en ikke ringe Merbeskatning af en Række Luksusvarer, men nu er Forholdet jo det, at hvis det samme gentog sig som i 1907—08, og en Indførsel af disse Varer fandt Sted i stort Omfang, vilde det skade flere end Statskassen. Statskassen vilde gaa Glip af en meget betydelig Indtægt, men det vilde ogsaa gribe uheldigt ind i hele vor i Forvejen saa spændte økonomiske Situation. Der vilde blive en forceret Indførsel af Luksusvarer fra Udlandet, som vilde samle sig paa nogle ganske faa Maaneder. Dette vilde nationaløkonomisk set være lidet heldigt, lidet heldigt ogsaa for vor Valutas Stilling. Dertil kommer, at flere af disse Luksusvarer er Genstand for indenlandsk Fabrikation, og en saadan Overhaandsindførsel af fremmede Varer af denne Art vilde aldeles sikkert bevirke en Forøgelse af Arbejdsløsheden. Af alle disse Grunde har jeg anset det for rigtigt at fremkomme med dette Lovforslag, som bestemmer, at med Hensyn til de i Forslaget nærmere nævnte Luksusvarer, for hvilke Tolden er foreslaaet forhøjet, skal den forhøjede Told træde i Kraft allerede i Morgen den 26. November.

De Varer, om hvilke det drejer sig — jeg skal ikke opregne dem alle, det vilde blive for trættende, men skal tage dem efter Kategorier —, er for det første kunstige Blomster og Pyntfjer. Dernæst Eddikesyre, som vel ikke kan kaldes en Luksusvare, men med Hensyn til hvilken Forholdet vilde blive meget uheldigt, hvis man lod den gamle Toldsats staa. Den er 20 Ø. pr. kg, og Satsen foreslaas i det nye Toldlovsforslag sat til 40 Ø. Eddikesyre indføres jo som Raamateriale for Eddikefabrikationen; megen Eddike tilvirkes ved at fortynde Eddikesyren. Naar der nu ligger et Toldlovsforslag paa Rigsdagens Bord, indeholdende en Forhøjelse af Indførselstolden for denne Vare, vilde Indførselen deraf sikkert stige i høj Grad til Skade for den legitime Eddikeindustri her i Landet. Endvidere er der finere Galanterivarer af Elfenben, Perlemor, Rav eller Skildpadde, Guld og

Sølv eller lignende, fineste slebne Glasvarer, fineste Porcellænsvarer, forgyldte, forselvede eller flerfarvede, og visse dyrere Krydderier, Vanille, Vanillin og Safran samt Kapers, Karristof, Nellike og Nellikestilke og endelig Peber, spansk Peber og Cayennepeber. Derefter kommer vi til en Række Varer, hvis Opførelse her bundes i Silketolden. Silketolden foreslaas jo væsentlig forhøjet. Som Følge deraf maa ogsaa Tolden forhøjes for de Konfektionsvarer, i hvilke Silke indgaar som en væsentlig Bestanddel, og forskellige andre Ting som Fletning, Hatte, finere Kurvemagerarbejde, visse Galanterivarer, i hvilke Silken indgaar for en betydeligere Dels Vedkommende. Med Hensyn til alt dette foreslaas en Toldforhøjelse. Endvidere for Luksusgulvtæpper og Gulvtæppetøjer, ligeledes Silkeparaplyer. Fremdeles skal jeg nævne Pelsværk og Klædningsstykker af Pelsværk. Endelig Lommeure og Kasser og Delé til Lommeure.

Der foreslaas ikke nogen Efterbeskatning paa disse Varer. Det bestemmes kun i § 2, at Loven kommer til Anvendelse paa Varebeholdninger, som ved dens Ikrafttræden henligger paa Kredit- eller Transitoplæg; men før Varer, som allerede er fortdet, vil ingen yderligere Beskatning indtræde. Meningen med § 3 er den, at naar man vil beskatte Pelsværk og have en betydelig Statsindtægt deraf, maa man ophæve Fritagelsen for Told af Pelsværk, der indføres fra Grønland, som jo forsyner os med saa stor en Del af det Pelsværk, der bruges her i Landet. Hvad Kreditoplægforholdet angaar, bevares Kreditoplægretten for samtlige de Varer, der omfattes af Lovforslaget, men naturligvis maa Toldbestyrelsen bemyndiges til at udstede de Kontrolregler, der bliver fornødne ved den udvidede Anvendelse af Værditold.

Det har ikke været Meningen med dette Forslag at forsøge paa at binde nogen til de foreslaaede Sats; alle ærede Medlemmer og alle Partier maa staa fuldkommen frit overfor dem. Kun har man givet dem Gyldighed for Tiden indtil 1. April 1922 eller indtil den nye Toldlovs Ikrafttræden, hvis en saadan maatte være vedtaget forinden; men selv om en ny Toldlov ikke er vedtaget, bortfalder altsaa disse Bestemmelser den 1. April 1922, og alle, selv de, der har stemt for Bestemmelserne her, staa altsaa fuldkommen frit med Hensyn til, hvilken Stilling de vil tage overfor den nye Toldlov.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lov-